

populétumban e tekintetben a második helyen van, az 'I—214' olasznyár mintegy 11,2 százalékkal nagyobb átlagos fatömeget mutat ki.

A KGST keretében vizsgált két populétumban (Gabčíkovo—RVHP és Ilhov—RVHP) a legnagyobb átlagos fatömegeg a 'Flachslanden', 'Löns', 'Eckhof' és 'Regeneré de Suisse' nyáarak rendelkeznek.

A vizsgált nyáarak értékelése alapján lehetővé vált, hogy javaslatot tegyünk az egyes nyárfajták erdőművelési technológiák szerinti termesztésére. Az álmányszerű nyárfatermesztésre, amelynek elsősorban a hullámtéri *Querceto-Fraxinetum* és *Ulmeto-Fraxinetum populeum* erdőtípuscsoportokban van létjogosultsága, mindenekelőtt az 'I—214', 'Serotina du Poitou', 'Virginia de Frignicourt', 'Flachslanden', 'H—381' és a 'Marilandica' nyáarakat tartjuk alkalmasnak. Intenzív termesztési módszerek esetében — a már említett és az *Ulmeto-Fraxinetum carpineum* erdőtípuscsoportok ármentesített területein — az 'I—214', 'I—274', 'I—476', továbbá a 'Robusta', 'Brabantica' és a 'Blanc du Poitou' nyáarakat javasoljuk. Erdőn kívüli fásításokban viszont (főként fásorokban) a 'Robusta', 'Brabantica', 'Flachslanden' és a 'Löns' nyáarak termesztését tartjuk indokoltnak.

IRODALOM: Bietliková, K. a kol.: Selekcia a rozmonožovanie vhodných klonov drevín pre rekonštrukciu podunajských lesov. Závěrečná správa. VÚLH Zvolen, 1981, 115 s.; — Kohán, Š.: Rast a zdravotný stav topol'ov na populétách Východoslovenskej nížiny. Lesnícky časopis, 27, 1981, č. 5, s. 371—384; — Korsuň, F.: Hmotové a porostní tabulky pro topol. Lesnícky časopis, 13, 1967, č. 11, s. 977—992; — Krébes, G.: Hodnotenie rastu topol'ov a zakladanie oblastných populét. Čiastková záverečná správa. VÚLH Banská Štiavnica, 1964, 63 s.; — Vojtuš, M.: Ekológia a pestebné vlastnosti introdukovaných topol'ov a vrb. Závěrečná správa. VÚLH Zvolen, 1975, 83 s.

NEMZETKÖZI ERDÉSZETI VERSENY ÁSOTTHALMÁN 1983. SZEPTEMBER 1.

Két esztendő kemény előkészítő munkája után jutottak el hozzánk az európai szocialista államok erdészeti középiskoláinak legjobb versenyzői, hogy nemzetközi méretekben is próbára tegyék tudásukat, erdészeti felkészültségüket és állóképességüket. Az ásotthalmi verseny a IX. volt a sorrendben. Az elsőt Csehszlovákiában rendezték 1967-ben, majd 1968-ban az NDK-ra, 1969-ben Magyarországra került sor. Ez tehát a második alkalom, amikor a baráti államok erdészei elfogadták meghívásunkat és megtisztelték hazánkat, erdészeinket azzal, hogy magyarországi erdőben versenyeznek.

A hagyományossá vált erdészeti sokoldalúsági verseny jelentős mértékben segíti a szakmunkásképzést, fejleszti a tanulókat magatartását. Mindezekkel hozzájárul ahhoz, hogy az egyre fejlődő erdőgazdálkodás olyan szakemberekhez jusson, akik a szükséges biológiai ismeretekkel rendelkeznek, értenek a korszerű technikához, védik az emberi környezetet és mindenekelőtt az erdővel együtt szeretett hazájukat. A versenyzők, mint hazájuk legjobb képviselői e verseny témaköreiben, igazolták rátermettségüket.

A versenyben a hét európai szocialista állam 28 versenyzője vett részt, az ásotthalmi iskola csapata versenyen kívül indult. A verseny tisztaságát, a pártatlan értékelést mindvégig sikerült érvényesíteni. Megállapítható, hogy a verseny egészében és részleteiben egyaránt megfelelt a vele szemben támasztott követelményeknek és célját elérte. Az értékelés legfontosabb jellemző tényezőit a következőkben lehet összefoglalni:

- A verseny előkészítése és lebonyolításának szervezettsége kiváló volt. A rendező szervek jó együttműködése, a versenyzők fegyelmezett magatartása lehetővé tette a versenynek a legkisebb zavar nélküli lebonyolítását.
- Joggal emeljük ki azt is, hogy kemény verseny volt ez, amely magas fokú szakismeretet, fizikai erőnlétet és helytállást követelt meg valamennyi résztvevőtől. A versenyzőkről megállapítható, hogy az erdészeti szolgálat nagyszerű és egész embert kívánó feladatai elé nyugodtan nézhetnek, mert aki ennek a versenynek valamennyi akadályát sikerrel vette, az rendelkezik a szakmai, emberi helytállás előfeltételeivel. Ezért is tartom győztesnek az összes résztvevőt, legyen bár az első, vagy az utolsó helyen a sorrendben.
- A versenyzők a fakitermelés szabályait jól ismerték, kellő gyakorlattal dolgoztak a motorfűrészszel és a fadóntás, a gallyazás és a felkészítés munkaműveleteit mesteri gyorsasággal, jó színvonalon hajtották végre.
- Az álló és a fekvő fák méreteinek és volumenének meghatározása némi fejlesztést igényel, bár az elért eredmények a jelen gyakorlat követelményeit kielégítik.
- A futóvadlövés és általában a lövészet eredményei jelentős szórást mutattak. A jövőben az egységes, minden pótfelszerelés nélküli fegyverek használatát célszerű előírni.
- A fák levelének, rügyének, magjának és fájának, valamint az erdőben élő állatoknak a felismerése jó színvonalú volt, ugyanezt mondhatjuk el a balesetek alkalmával szükségessé váló intézkedések, illetve tennivalók ismeretéről is.

Az egyéni verseny három első helyezettje a szegedi Kiss Ferenc Szakközépiskola tanulói voltak: *Tari Zsolt*, *Szentpéteri Sándor*, *Decsov Péter*. A versenyen kívül indult ásoththalmiak a második helyre kerültek volna a csapatversenyben, *Király Tibor* pedig az egyéni első helyre. Örömmel gratulálunk versenyzőnek és tanárnak, iskolának egyaránt.

A IX. erdészeti sokoldalúsági versenyt ünnepélyes zászlófelvonással fejezték be. Ezt a zászlót a Magyar Népköztársaság alapította a szocialista államok közötti erdészbarátság ápolására, az erdészek szaktudásának elismerésére. Azzal a kéréssel adtuk át a következő versenyt rendező Német Demokratikus Köztársaság képviselőinek, hogy őrizzék a soron levő két évben ezt a jelképet, tekintsek a hagyományos nemzetközi erdészbarátságot olyan erőnek és kötelességnek, amely által elmélyíthető az erdészhivatás és az erdők szeretetén keresztül a társadalom szolgálata.

A résztvevők és a vendégek népes tábora meggyőződött arról, hogy szakiskoláinkban kellő színvonalú oktatás folyik. A szakemberek utánpótlásához nem hiányzik a kellő felkészítés.

Dr. Solymos Rezső

A csehszlovákiai „ZTS” gépgyár erdészeti gépgyártási programja a következő típusokat tartalmazza: *LKT—81* és *LKT—120—A* csörlős vonszoló; *LKT—80—D* és *LKT—120—B* markolós vonszoló; *VKS—120—S* kihordó vontató; *VKS—160—C* szorítószámolyós vonszoló; *HRU—80* hidraulikus daru; *LPV—20* önjáró előközelítő csörlő. A fejlesztés új géptípusai a *LOS—160* processzor, az *LPS—160* döntő-közelítő és az *LKT—90* közelítőtraktor. Utóbbi a 70 kW-os teljesítménykategória legújabb generációját képviseli. Az új formájú gép vezetőfülkéje az eddigi típusokénál lényegesen komfortosabb, erőátviteli rendszere korszerűbb. Tervezői nagy súlyt fektettek a karbantartási igény csökkentésére és az üzembiztoság fokozására.

Dr. Temesi G.